

Sygnatura akt VI U 687/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Tomasz Korzeń

Protokolant st. sekr. sądowy Anna Kopala

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 maja 2015 roku

sprawy z odwołania J. J.

od decyzji z dnia 30 maja 2014 roku znak

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.

o przyznanie świadczenia przedemerytalnego

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G. z dnia 30 maja 2014 roku znak SP (...) w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej J. J. prawo do świadczenia przedemerytalnego od 22 lutego 2014 roku.

VI U 687/14 UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. W.. decyzją z dnia 30 maja 2014r. odmówił J. J. prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Ubezpieczona wniosła o zmianę decyzji i przyznanie świadczenia przedemerytalnego. Podniosła iż ZUS bezpodstawnie nie zaliczył jej pracy w gospodarstwie rolnym rodziców. We wszystkie weekendy, ferie, wakacje i po zdaniu matury w maju pracowała w gospodarstwie.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona J. J. urodziła się (...)

Wniosek o świadczenie przedemerytalne złożyła 21 lutego 2014r.

Organ rentowy uznał za udowodnione okresy składkowe w wymiarze 24 lat, 2 miesiące i 13 dni oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 5 lat, 9 miesięcy i 11 dni (łącznie 29 lat 11 miesięcy i 24 dni). (bezsporne)

Ubezpieczona była zarejestrowana jako bezrobotna od 8 sierpnia 2013 roku. Od 15 sierpnia 2013 roku pobierała zasiłek dla bezrobotnych przez okres 6 miesięcy (i dalej do 20 lipca 2014). W okresie pobierania zasiłku nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia.

dowód: zaświadczenia Powiatowego Urzędu Pracy w G. k. 75-77 i k. 12 akt pozwanego

Ostatnio podlegała ubezpieczeniu z tytułu pozostawania w stosunku pracy od 2 kwietnia 2012 do 3 sierpnia 2013 roku. Stosunek pracy ustał z powodu likwidacji stanowiska pracy.

dowód: świadectwo pracy karta 9-10, oświadczenie k. 20 akt pozwanego

Matka ubezpieczonej wraz ojczymem (i jednocześnie stryjem) prowadzili gospodarstwo rolne w K. o powierzchni około 10 ha od 1969 roku. W gospodarstwie oprócz wnioskodawczyni, jej matki i ojczyma pracował jeszcze brat urodzony w (...) roku. W gospodarstwie hodowano trzodę chlewną, bydło (około 12 sztuk), owce, uprawiano zboża, ziemniaki buraki. Początkowo upraw dokonano za pomocą 2 koni, później nabyto ciągnik. W latach 1971- 75 ubezpieczona uczęszczała do technikum w D.. Do szkoły dojeżdżała. W okresach ferii zimowych i wakacji letnich, a także po zdaniu matury w maju 1975 roku do podjęcia pracy w listopadzie 1975 r. pracowała w powyższym gospodarstwie w wymiarze co najmniej 4 godziny dziennie. Do jej obowiązków należało wypędzanie i przypędzania zwierząt, ręczne dojenie krów, karmienie bydła, pielienie, udział w zbiorach.

dowód: odpis aktu małżeństwa k. 7

zaświadczenia k. 8-9

poświadczenie zameldowania k. 10

świadectwo dojrzałości k. 25-26 akt pozwanego

zeznania świadków L. G. k. 51 i E. M. k. 85

zeznania wnioskodawczyni k. 51

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013.170, zwana dalej ustawą) prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która:

1) do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta oraz 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

2) do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001), zwanej dalej „ustawą o promocji zatrudnienia”, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn, lub

3) do dnia ogłoszenia upadłości prowadziła nieprzerwanie i przez okres nie krótszy niż 24 miesiące pozarolniczą działalność, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887, ze zm.), zwanej dalej „ustawą o systemie ubezpieczeń społecznych”, i za ten okres opłaciła składki na ubezpieczenia społeczne oraz do dnia ogłoszenia upadłości ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta i 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

4) zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od dnia ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, pobieranej nieprzerwanie przez okres co najmniej 5 lat, i do dnia, w którym ustało prawo do

renty, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna i osiągnęła okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

5) do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn, lub

6) do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego, z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiadała okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 34 lata dla kobiet i 39 lat dla mężczyzn.

Ustęp zaś 3 ustawy stanowi, iż świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Odnośnie użytego w ustawie pojęcia „rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy (...)” ustawa odsyła do ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tekst jednolity Dz. U. 2013.674). Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 29a tej ustawy jako przyczyny dotyczące zakładu pracy należy rozumieć rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn nie dotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników. Pozwany okoliczności, iż stosunek pracy ustał z przyczyn nie dotyczących ubezpieczonej, nie kwestionował. Znajduje ona potwierdzenie w oświadczeniu pracodawcy.

Pozwany kwestionował spełnienie warunku pobierania zasiłku dla bezrobotnych przez okres 6 miesięcy, ale dopiero w postępowaniu sądowym. Brak jest jakichkolwiek podstaw do kwestionowania zaświadczenia urzędu pracy znajdującego się na karcie 12 akt pozwanego. Pobieranie zasiłku należy rozumieć jako uprawnienie do jego pobierania, a nie fizyczną wypłatę. Skoro zaś ubezpieczona prawo do zasiłku nabyła 15 sierpnia 2013 roku, to na dzień wystawienia zaświadczenia upłynął już sześciomiesięczny okres. Zaświadczenie k. 12 akt pozwanego nie zostało skutecznie zakwestionowane. Znajduje także potwierdzenie w dokumentach PUP złożonych w postępowaniu sądowym.

Tym samym spornym pozostawało, czy ubezpieczona legitymuje się określonym w art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy okresem uprawniającym do emerytury wynoszącym 30 lat. Pozwany uznał za udowodniony okres 29 lat 11 miesięcy i 24 dni.

Ubezpieczona podnosiła iż wykonywała pracę w gospodarstwie rolnym. Art. 10 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2015.748) przewiduje, iż przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się również następujące okresy, traktując je, z zastrzeżeniem art. 56, jak okresy składkowe przypadające przed dniem 1 stycznia 1983 r. okresy pracy w gospodarstwie rolnym po

ukończeniu 16 roku życia, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art. 5-7, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu.

Na okoliczność pracy ubezpieczonej w gospodarstwie rolnym sąd dopuścił dowód z dokumentów zaoferowanych przez ubezpieczoną w postępowaniu administracyjnym, a także zeznań wnioskodawczynie i świadków, których zeznania i wniosku i oświadczenia organ rentowy uznał za niewiarygodne.

Zdaniem sądu stanowisko pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie, już choćby w zakresie okresu przypadającego po zdaniu matury 28 maja 1975 roku, a przed podjęciem zatrudnienia w listopadzie tego roku. stanowisko pozwanego jakoby nie mogła w tym okresie wykonywać pracy, albowiem musiała jeździć do szkoły, jest niezrozumiałe, skoro szkołę już ukończyła. Mając na uwadze wielkość gospodarstwa rolnego oraz w wykonywanie pracy jedynie przez ojczyma, matkę oraz młodszego brata ubezpieczonej, zeznania wnioskodawczynie, jak i świadków wskazujących na wykonywanie pracy w gospodarstwie, należy uznać za wiarygodne.

Sąd dokonał ustaleń faktycznych na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowego oraz w aktach sprawy, których wiarygodności strony nie kwestionowały. Dokumenty te zostały sporządzone w sposób rzetelny, nie budzący wątpliwości, wobec czego zostały uznane za wiarygodne w całości. Zeznania świadków i wnioskodawczynie zostały ocenione jak powyżej.

Mając na uwadze wskazane okoliczności, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 KPC zaskarżoną decyzją zmienił, przyznając świadczenie od dnia kolejnego od złożenia wniosku (art. 7 ust. 1 ustawy). Sąd podziela bowiem stanowisko Sądu Apelacyjnego w Gdańsku (wyrok z dnia 26-02-2014 r. w sprawie III AUa 990/13; <http://orzeczenia.gdansk.sa.gov.pl>), iż: Obowiązkiem strony - w myśl art. 7 ust.1 i 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 170) - jest przedłożenie organowi rentowemu dokumentów na analogicznej zasadzie jak przy postępowaniu o świadczenia emerytalne rentowe. Jeżeli takie dokumenty są przedłożone, ale budzą wątpliwości co do stwierdzanych nimi faktów (jak analogicznie np. świadectwa pracy w warunkach szczególnych przedkładane w postępowaniu o emeryturę w obniżonym wieku), to prawem organu jest kwestionowanie tych dokumentów. Jeśli jednak w wyniku postępowania dowodowego toczącego się przed Sądem uprawnienie w drodze innych dowodów zostanie potwierdzone, wówczas prawo do świadczenia przedemerytalnego powinno być ustalone od dnia następnego po złożeniu wniosku o to świadczenie."
